

Lovudkastets to sidste Affnit har Udvalget i det Hele fundet tilfredsstillende og skal kun tillade sig nogle Bemærkninger ved de enkelte Paragrafer, til hvilke vi nu gaae over.

ad §§ 1 og 2.

De Forandringer, som Udvalget finder fornødne i disse Paragrafer, ere anthydede i det Foregaaende.

ad § 3.

Udvalget har haft megen Betænkelighed ved at gaae ind paa Affattelsen af det første Affnit, der bestemmer, at Politiets Embedsmænd, med Undtagelse af Politidirektøren og Vicepolitidirektøren (der ifølge § 1 bestikkes af Kongen), skulle vælges af den Forstævnte efter Forhandling med Kjøbenhavns samlede Magistrat, idet en Deel af Udvalget formener, at det da ikke vil træde klart frem, hvem der bærer Ansvaret for Valget, medens det fra en anden Side er indvendt, at Magistraten gjennem en saadan Forhandling kan komme til at øve en større Indflydelse paa Valget, end der tilkommer den, og end det kan ansees ønskeligt. Udvalget maa imidlertid indrømme, at den foreskrevne Forhandling i alt Fald vil sikke en alsidigere Overveielse af Valget, end om dette var overladt Politidirektøren alene, og da i Tilfælde af Uenighed mellem ham og Magistraten, Justitsministeren vil komme til at afgjøre Sagen ved at skulle indstille Valget til Kongens Stabsfæstelse, har Udvalget dog troet at kunne blive staaende ved dette Stykke, som det foreligger.

Da den Bestemmelse i det bilagte Regulative § 8, at de høiere Poster i Reglen skulle besættes ved Oprykning fra de lavere, alene efter Duellighed, ikke efter Anciennitet, og at ingen Examen udfordres til nogen af Posterne — indholder et Princip for Posternes Besættelse, som Udvalget tillægger en ikke ringe Betydning, formener det, at denne Bestemmelse bør indskydes i § 3.

ad §§ 4 og 5

har Udvalget intet Andet at bemærke, end at disse Paragrafer, som bestemme Kjøbenhavns Politijurisdiktions Omfang og dens Inddeling, formeentlig bør staae i Spidsen for Udcastet.

ad § 7.

Udvalget erkjender tilfulde Vanskeligheden ved at drage skarpe Grændser for Politiets Anholdelsesret, saa at paa den ene Side Retssikkerheden skeer Fyldest og paa den anden Side den personlige Frihed værnes mod vilkaarlige Anholdelser. Udvalget indrømmer ogsaa, at der kan gives Tilfælde, hvori det kan være fuldkomment forsvarligt at anholde paa Mistanke om en Forbrydelse, som endnu ikke er begaaet, men finder det dog betænkeligt udtrykkelig at hjemle en saadan Ret ved Loven, med mindre det Attentat, Mistanken gjælder, allerede i og for sig er strafbart og altsaa falder ind under Begrebet: „Strafbar Handling“. Da det nu desuden er ønskeligt, at beslægtede Loves Bestemmelser ere fuldkomment samstemmende, skal Udvalget tillade sig at foreslaae, at Begyndelsen af Paragrafens første Stykke ombyttes med Bestemmelserne i § 75 af det Folkethinget forelagte Rævningslovsudkast.

ad § 8.

For at den nødvendige Ret til at foretage Huusundersøgelse, som denne Paragraf hjemler Politiet, ikke skal synes at staae i Modsigelse til Grundlovens § 86, finder Udvalget det nødvendigt at tilføie, at Huusundersøgelse kun tør skee uden Retsskjendelse, naar der er Fare for, at dens Diemed vilde forspildes ved at erhverve en saadan.

ad § 9.

Udvalget forudsætter, at det i Reglen vil være en af Politiets Embedsmænd, som ved Dpløb, Tumult eller opstaaet Ufred i offentlig Forsamling, byder de Tilstedeværende at adskilles, men finder det dog ikke nødvendigt at gjøre nogen Tilføielse herom.

ad § 12.

Udvalget er enigt i, at det bør paalægges Politiet at vise Høflighed i sin Optræden.

ad § 14.

I denne Paragraf vil være at tilføie, at Statens Tilskud, naar Vicepolitidirektørens Post indbrages, skal forhøies med 2,000 Rb.